

دوتا حرف نا حساب

همه درباره ۲۲ بهمن صحبت میکنند

کسیکه برخلاف این جریان باشد یامزدور رژیم است ویا احمق

(سیاوش امانیه)

امیرفیض- حقوقدان

درسایت رستاخیز سیمرخ یک آگهی دیده میشود که آقای سعید قاسمی اجرا کننده برنامه های رستاخیز سیمرخ بمناسبت آنکه افراد را تحقیر ویا اتهاماتی رابه آنها نسبت میداده اند استیضاح و از کسانی از جمله آقای سیاوش امانیه عذرخواهی شده است.

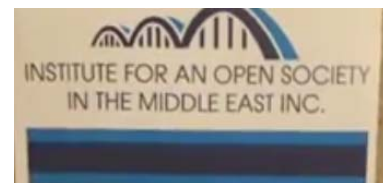
آقای سیاوش امانیه که هنوز جوهر آن آگهی خشک نشده و از سایت خبر رستاخیز سیمرخ پاک نگردیده، **میلیون ها ایرانی را مزدور رژیم ویا احمق نامیده است**؛ مثل اینکه درسایت رستاخیز سیمرخ (سیب سرخ برای دست چلاق بد است) را تداعی میکند.

فصل اتهام مزدوری رژیم ویا حماقت مردم ازسوی آقای امانیه به این علت است که آنها (مردم) در باره ۲۲ بهمن صحبت نمیکنند.^۱

صحبت درمورد ۲۲ بهمن نه کارسیاسی است ونه علامت مخالفت با جمهوری اسلامی وازهمه مهمترنه محکومیت دستاورد های آن روز شوم.

روزنامه های وابسته به جمهوری اسلامی هم سرمقاله های بسیاری درباره ۲۲ بهمن خواهند نوشت و از هم اکنون هم جمهوری اسلامی برای بزرگداشت آن روز نحس وکثیف برنامه ریزی های مفصلی فراهم کرده اند.

۱ - بارها نوشته شده، هرکسی به هر ترتیب یادی از ۲۲ بهمن میکند، در مسیر فکری رژیم اسلامی قرار میگیرد. اکنون آقای سیاوش امانیه که از راه وب سایت IOSME به یهودی های وابسته به سامانه جورج سوروس مربوط میشود، به دروغ از «شاهزاده» طرفداری میکند؛ میگوید هرکس از ۲۲ بهم یادی نکند مزدور رژیم است. آقای سعید قاسمی از همکاران آغازین آقای امانیه و دیگر همبندانشان میباشد که بتازگی به اختلاف افتاده اند و نسبت بهم شاخ و شانه میکشند. نماد زیر نه در دفاع بلکه از برای آگاهی به اینجا آورده شده است. ح-ک

صحبت کردن درباره ۲۲ بهمن نقل حوادث است. نمیشود هرکه در آن باره صحبت نکرد احمق دانست. این نوع ادبیات، ادبیات واخوردن های از مبارزه است. یکی به صورت شرکت کنندگان در تظاهرات «میشاشد» و دیگری هم مردم ایران را که درباره ۲۲ بهمن صحبت نمیکنند «احمق» میداند.

شاید بتوان گفت احمق ما هستیم که بعد از ۴۰ سال صحبت و حرف زدن درباره جمهوری اسلامی هنوز نفهمیده ایم که حرف چاره ساز نیست و بازکار صحبت کردن رابه آنجا کشیده ایم که هرکه صحبت درباره ۲۲ بهمن نکند احمق شناخته میشود.

آری احمق مائیم که بعد از ۴۰ سال هنوز نمیدانیم که مبارزه بدون رهبری و بدون تشکیلات و مسنول عملیات ممکن نیست قدری از حماقت و احمق بودن هم بیشتریم که لیاقت آزاد ساختن رهبر معنوی و نماد ملت خودمان را نداریم.

احمق کسی است که بعد از ۴۰ سال که خیال میکند اکنون فرصتی برای مبارزه علیه جمهوری اسلامی بدست آمده بجای ارائه طرح و برنامه و سازمان و مقام رهبری و یارگیری و تشویق مردم به مشارکت در برنامه های براندازی ۲۲ بهمن را دنبال کند، در لفافه این شعارهای بی معنا و ناحساب را توام با فحاشی عرضه مبارزه میکند.

آری ما احمقیم که خیال میکنیم شترسواری دولا دولا میشود. همه جا و همه کس صحبت از این است که همه گرفتاری های مملکت از جمهوری اسلامی است؛ و این روشنی را چنان با آب و تاب بیان میکنند که گویی فلان غول را شکسته اند، ولی هیچکس به درد بی درمان بی رهبری بی تشکیلاتی اشارتی ندارد.

آری مبارزه ای که نه رهبر دارد و نه تشکیلات و نه ستاد عملیات و نه تیم های پشتیبانی و اصلا نمیداند چه میخواهد و چرا میخواهد نمیتواند و حق ندارد که مردم رابه خیابانها بکشانند و خودش (ان) در کافه های کشورهای خارج اعلامیه و بیانیه بنویسند.

عقیده دارم ایرانیان خارج از کشور مادام که نمیتوانند و یا لیاقت آنرا ندارند تا رهبر معنوی قانون اساسی مشروطه را در مقام رهبری قانونی قرار دهند نباید مردم را تحریک و دعوت به تظاهرات کنند... اگر ما لایق داشتن رهبر نیستیم بطور حتم لیاقت آزادی کشورمان را هم نخواهیم داشت. مبارزه بدون رهبری محال است... این دو لازم و ملزومند تظاهرات بدون رهبری، رهبرش یا جمهوری اسلامی میشود و یا کشورهای بیگانه.

ایران را نمیشود با بیانیه نجات داد ولی میتوان مردم گرفتار ایران را با اعلامیه و بیانیه به کشتن داد و به زندان انداخت.

آقای سیاوش امانیه

از قدیم گفته اند؛ اول چاه را بکن بعد منار را به دزد؛ اول باید در روال قانون اساسی رهبر اجرایی مبارزه، متأثر از قدرت معنویت نماد ملت ایران تعیین و آن رهبر اجرایی سکان مبارزه را هدایت و زیر سایه آن سکان، مبارزه از حالت شعر و شعار به عمل واقع گرایی درآید.